

**Blåfjella-
Skjækerfjella-Lierne
nasjonalparkstyret**

**Låarte-Skæhkeren
-Lijre nasjonal-
paarhkeståvroe**

Besøksadresse:
Lierne Nasjonalparksenter
7882 Nordli

Postadresse
Postboks 2600
7734 Steinkjer

Kontakt
Tlf: 99598620
Steinar.bach@naturporten.no

Saksbehandler

Vår ref. 2016/3979

Dato 23.03.2017

Oppsummering oppstartsmøter revidering av forvaltningsplanene

(Steinkjer 18.01, Snåsa 25.01, Verdal 08.02, Grong 15.02, Nordli 21.03 og Sørli 22.03).

Møtene gjennomføres på samme måte i alle eierkommunene med en kort presentasjon fra Lierne Nasjonalparksenter IKS, Statens Naturoppsyn og Nasjonalparkforvalteren i Blåfjella-Skjækerfjella og Lierne nasjonalparker.

Lierne nasjonalparksenter: Orienterer kort om LNPS rolle i forbindelse med nasjonalparkene, herunder:

- IKS og organisering
- Selskapsavtale
- Formål og rollen til LNPS
- Styrets sammensetning og ansatte/årsverk
- Hva vi har gjort på 10 år
- Strategiprosessens hovedpunkter
- Besøksstrategi og -forvaltning
- Eierkommunene sin rolle som eier i selskapet

SNO's rolle i nasjonalparken:

- Organisering, roller og lovverk.
- Tidsbruk på ulike arbeidsområder.
- Folk de møter – stort sett bare folk i tilgrensende områder.
- Tilsyn i nasjonalpark, roller og samarbeidsparter.
- Tiltak som er gjennomført (skjøtsel/tilrettelegging)
- utfordringer i kommende år som bør tas med i revideringen

Nasjonalparkforvalteren:

- Organisering - Nasjonalparkforvaltningen i Norge
- Gjennomgang av verneområdene
- Rollefordeling, myndighet og ansvarsområde
- Forvaltningsplanene
- Gangen i arbeidet med revidering av forvaltningsplanene – den videre prosessen.

I etterkant av presentasjonene ble det lagt frem arbeidsoppgaver som de oppmøtte arbeidet med på hvert enkelt bord innenfor følgende hovedtema: motorferdsel, byggesaker, verdiskapning, beitenæring og besøksforvaltning og -strategi. Under hvert hovedtema var det listet opp ulike spørsmål samt stikkord fra verneforskriften og forvaltningsplanen som gjaldt det konkrete temaet. Under følger en oppsummering av resultatene som kom fram fra arbeidsoppgavene i de ulike kommunene:

Tema 1: Motorferdsel

1. Hva er de største problemene med dagens motorferdsel i verneområdene?

Steinkjer:

- Innspill på at det er god erfaring med leiekjøringsordningen i Steinkjer kommune. Ellers ingen flere innspill på dette temaet.

Snåsa:

- Unødvendig byråkrati ifm. kjøring til utleiehytter – alle får tillatelse. Det burde vært stående tillatelse for eier.
- Vinter: oppfattes ikke at det er vesentlige problemer med motorferdsel.
- Barmark: oppfattes å være små problemer/spor i dag, men enkelte opplever at det er en del spor i terrenget. Det oppleves å være mer spor ved knutepunkt. Ingen utfordringer med lufttransport. Det påpekes at enkelte opplever støy som en generell utfordring i forbindelse med motorferdsel.
- Forvaltning av fiskevann som ligger i nasjonalparken hemmes av bestemmelsene om motorferdsel. Barmarkskjøring (2 turer).

Verdal:

- Forvaltning av fiskevann som ligger i nasjonalparken hemmes av bestemmelsene om motorferdsel. Barmarkskjøring (2 turer).
- Avtale om 5 turer inn til hytte i nasjonalparken i forbindelse med å legge skispor, noe som oppleves som utilstrekkelig. For å kjøre skispor må det først kjøres en tur uten løyplegger (brøyte). Deretter returnere og kjøre opp spor. Dermed er 2 av 5 tillatte turer “oppbrukt”. Ved nytt snøfall av betydning, og ny tur med oppkjøring er 4 av 5 tillatelser benyttet. Ønskelig med tillatelse til flere turer i denne sammenhengen, spesielt med tanke på at dette sikrer et tilbud til allmennheten.

Nordli:

- Det påpekes at all forskningsaktiviteten som foregår i verneområdene, med den motoriserte ferdselen det fører med seg, oppleves som et irritasjonsmoment hos enkelte. Spesielt oppleves det som kontroversielt med strenge begrensninger på motorisert ferdsel i privat sammenheng, mens det oppleves som få restriksjoner ifm. forskning.

- Egenkjøring inn til leide hytter i verneområdene er ønskelig. Det vises til at dagens ordning med leiekjøring totalt sett fører til en større andel kjøring (dobbel mengde).

Sørli:

- Ser ikke at det er problemer med dagens motorferdsel, men enkelte utfordringer. En forenkling hadde vært fornuftig, eksempelvis rundt vedkjøring til planlagt sommeraktivitet og utkjøring av utstyr til vinteraktiviteter (telt, lavvo etc.)
- Ser det som et problem at det er unødig kjøring av SNO i verneområdene.
- Egenkjøring inn til Almdalshytta (utleiehytte) er per nå ikke mulig. Ønskelig at dette tas med i forbindelse med revideringen av forvaltningsplanene.

2. Er 5 turer til egen hytte rett nivå?

Snåsa:

- 5 turer er ikke nødvendigvis rett/nok. De fleste private mener 5 turer er for lite og at det bør kunne søkes dispensasjon om flere (eksempelvis ved flere eiere på en hytte). Enkelte ønsker så mange turer som nødvendig (eksklusiv barmark).
- I næringsssammenheng/beitebruk oppleves det som veldig begrensende med 5 turer, og dette gjør det vanskelig å drive på en effektiv måte (saltstein, stolper, netting osv).

Verdal:

- Bør være 10 turer, Vera – Gaundalen 4 turer pr. år med snøscooter.

Grong:

- 5 turer er ikke nødvendigvis nok for hytteeierne, og de oppmøtte mener at det er ønskelig å øke nivået til eksempelvis 7-8 turer.
- Ved særskilte behov bør det være enkelt å få flere tillatelser, eksempelvis for transport av ved og byggetillatelser.
- Inntrykk av at hytteeierne i stor grad benytter antall turer som er tildelt.
- Tillatelser til motorisert ferdsel på vinteren til utleiehytter må ikke begrenses til antall turer, men knyttes til generell utleie (begrenses av reell utleie).

Sørli:

- Det oppleves at 5 turer er for lite og at det burde vært på samme nivå som utenfor nasjonalparkene. For enkelte vil det være tilstrekkelig med 5 turer, men hvis det er behov for flere og dette ikke skader noen må det være enkelt å få tillatelse til flere.
- Det etterspørres hva som er bakgrunnen for valg av kun 5 turer og det pekes på at det er utfordrende å dele dette på alle brukerne av hyttene.
- Det er et fåtall hytter innenfor verneområdene og en begrenset økning i kjøring til disse vil ikke påvirke vernestatusen negative følger.

3. Fungerer soneinndelingen med ettårig og flerårige tillatelser tilfredsstillende?

Snåsa:

- Enkelte påpeker at det burde vært flerårige tillatelser på alt, andre mener det er viktig at det i alle fall er flerårig i brukssonene. Det har også kommet innspill på at de har for dårlig kjennskap til soneinndelingen til å kunne uttale seg.

Verdal:

- Leiekjører søker om dispensasjon til løypekjøring, og en dispensasjon varer mer enn ett år.

Grong:

- Flerårige tillatelser til motorferdsel bør på plass for hyttene rundt Medalsvatnet, hvor behovet oppleves som størst i Grong. Flerårige tillatelser i kurante saker vil være gunstig for å få ned arbeidsmengden – flerårige tillatelser bør følge styrets periode (4 år).
- Hvis mulig er det ønskelig å opprette brukssone rundt hyttene rundt Medalsvatnet. Dagens brukssoner er knyttet til formål innenfor landbruk/beitenæring. Er det anledning innenfor gjeldende regelverk å opprette brukssoner som er knyttet til andre aktiviteter, eksempelvis fiske, jakt, konsentrerte hytteområder og friluftsliv. Avhengig av å angi visse kriterier som må innfris for å opprette nye brukssoner?
- I og med at friluftsliv er ett av verneformålene burde det være mulig med brukssone knyttet til det formålet.

Nordli:

- Det er ønskelig med flerårige tillatelser til kjøring inn til hyttene, blant annet vil det redusere saksbehandling.

Sørli:

- Enkelte påpeker at de ikke har erfaring med soneinndelingen og ettårig/ flerårige tillatelser, men at det må benyttes med fornuft. Eksempelvis at de som søker og får innvilget ettårig tillatelser hvert år må kunne tildeles flerårige tillatelser.
- Andre ser gjerne at det blir gitt flere flerårige tillatelser.

4. Hvilken aktivitet er blitt hindret av dagens motorferdselsbestemmelser?

Snåsa:

- Næringsutvikling i forbindelse med rekreasjonsløyper hindres av parken -> ikke mulig å lage en forbindelse med eksempelvis løypenettet i Lierne og Grong.
- Kjøring i næring, f.eks. til saugjeterhytte i Storbrenta (innenfor nasjonalparken). På vinteren virker dagens bestemmelser som svært begrensende i forhold til effektiv drift.

- Ikke landingstillatelse innen parken er svært begrensende – ser utfordringer til å utvikle sin drift i henhold til begrepet «tida og tilhøva».
- Privat: bruken begrenses, spesielt for barn og eldre. Det bør bli lettere å få løyve når man leier hytte i parkområdene.

Verdal:

- Barmarkskjøring må samarbeide om kjøring på alle setrene i Skjækerdalen.
- Rekreasjonsløyper. Lovverk som ikke tillater rekreasjonsløyper i verneområder virker sterkt begrensende på næringsutvikling. Begrenser muligheten til at enkelte kan ta seg inn i parken, burde eksempelvis vært mulig for enkeltpersoner å ta med seg folk inn i området på guiding. Ønske om rekreasjonsløyper i verneområdene i Verdal, eventuelle muligheter for etablering av isfiskeløyper.

Nordli:

- Utnyttelsen av fiskevann i verneområdene opphører, i og med at det er strenge begrensninger i muligheten til å legge isfiskeløyper i disse områdene.
- Det ønskes at eksisterende isfiskeløype i Lierne nasjonalpark innarbeides i forvaltningsplanen og sikres for fremtiden etter at forskrift om isfiskeløyper oppheves i 2020.
- Det er også ønskelig å arbeide mot å innarbeide flere isfiskeløyper, spesielt de gamle løypene som var før Lierne nasjonalpark ble opprettet (Holmvatnet).

Sørli:

- Det ble umulig å kjøre ut privat lavvo og ved inn i fjellområdene. Nå må dette bæres over lange avstander (eksempelvis Blåfjellvatnet).
- Videre vises det til at dagens motorferdselsbestemmelser har begrenset omfanget av unyttig kjøring («tullkjøring»).

Tema 2: Byggesaker

1. Hva er tradisjonell byggeskikk i vårt geografiske område? (verneområdene)

Steinkjer:

- Enetasjes bygg, takvinkel 22,5⁰, reisverk med tømmermannskledning og enkelte laftede hytter

Snåsa:

- Lokal byggeskikk er nøkterne bygg med usjenert men praktisk plassering.
- Videre er lokal byggeskikk basert på bruk av lokale, stedegne materialer og byggemåter (gjerne tømmerbygg).
- Andre ser ikke at det finnes en tradisjonell byggeskikk som det kan forlanges at folk følger.

- Nyere hytter er penere å se til enn eksempelvis 70-talls reisverkhytter – ved nybygg bør moderne byggeteknikker (moderne hytter) tillates.

Verdal:

- Vanskelig å definere en spesifikk byggeskikk i området. Ikke et stort behov for å definere konkret hva som er lokal byggeskikk, hyttene kan være moderne og gjennom tilpasning til terrenget (plassering/utforming) er det mulig å tilpasse de godt.

Grong:

- Vanskelig å angi en spesifikk byggeskikk innenfor området, men generelt er det små enkle hytter av reisverk uten veranda/platting (naturfarget, rektangulære, kort takutstikk og smårutet vindu (Steinar).
- Usikker om solcellepanel og parabol er vanlig på nåværende hytter i og med at det ikke er søknadspliktig. Inntrykk av at andelen hytter med hundegårder/hundehus er øksende (tilbakemelding fra SNO).
- Fotavtrykket i fohold til verneverdiene mest viktig. Synlighet og utforming avgjørende ved plassering og utforming.

2. Hvordan skal vi harmonere bestemmelsene om utvidelse av hytta, men samtidig ivareta forskjellen mellom et landskapsvernområde og en nasjonalpark?

Steinkjer:

- Høyere takvinkel for å frigjøre soveplasser på hems. Større felles standard innenfor nasjonalparken (f eks. 50m²). Må ha større likebehandling mellom store og små hytter!
- Bestemmelsene i verneområdet må være i samsvar med kommuneplanens arealdel (lik betegnelse BYA), i tillegg må det være høydebestemmelser.
- Ønskelig med ytterligere presiseringer rundt bygging i nasjonalparken. Spesielt for de hyttene som ligger like innenfor nasjonalparkgrensen - presisere dette innenfor brukssonene?

Snåsa:

- Enkelte mener at det skal være en forskjell mellom NP og LVO og at dagens forvaltningsplan er ok, mens andre påpeker at de ikke ser noe behov for å skille mellom dem, og at 30% regelen er underlig og bør fjernes.
- Målene om naturbasert utvikling må veie tyngre enn forskjellene mellom LVO og NP, er det ønske om å gi opplevelser så må det kunne tilrettelegges – størrelsen på bygg må kunne vurderes etter behovet og avstander fra vei (max 80m²).

Grong:

- Maksimalt antall kvadratmeter i stedet for den gamle regelen om 30% og maksimalt 10 m².

- Innspill på at muligheten for å bygge platting/veranda bør begrenses – eventuelt forbys.
- Plassering, utforming og byggematerialer har i mange tilfeller mer å si enn størrelsen på bygget angående det visuelle (noen steder kan det passe med 20 m², mens andre steder bør ikke bygget være mer enn eksempelvis 20 m²).
- Det er likevel enighet om at maksimalstørrelse på bygg i nasjonalparken ikke bør være mindre enn 50 m².

3. Skal det være mulighet for å gjøre forskjell på ei utleiehytte/næringsvirksomhet enn ei privat hytte i forhold til areal og utforming?

Steinkjer:

- Det bør være like regler for utleiehytter og private hytter.

Snåsa:

- I utgangspunktet menes det at det er og bør kunne gjøres en forskjell. Dagens regelverk gjør likevel at en utleiehytte lett kan bli en privat hytte. Det er i tilfellet en utilsiktet konsekvens av eventuell forskjell i praksis.
- For å få en naturbasert nærings- og reiselivsutvikling så må det kunne gjøres forskjell – det må legges til rette for at bygningsmasse kan tilpasses næringens utvikling («tida og tilhøva»).

Verdal:

- Ja, det bør kunne gjøres forskjell på dette i og med at det vil være ulike behov knyttet til ei privat hytte kontra utleiehytte/næringsvirksomhet, eksempelvis overnattingsplasser etc. (maks 60+20 m² på utleiehytter).
- Ønskelig med en angitt maksimal størrelse på hytter, eksempelvis 50 m², i stedet for 30% regelen (ikke mer enn 10m²) som oppleves som gammel og utdatert.

Grong:

- Det bør være mulig å differensiere mellom utleiehytter og private hytter. Utleiehytter bør kunne ha større areal enn private (større behov for eksempelvis soveplasser).
- Representant fra Ulvig Kiær AS ønsker å ha muligheten til å etablere ny utleiehytte i nasjonalparken og at dette ikke bare skal være forbeholdt lokale fjellstyrer, værdalsbruket osv.

Andre momenter på byggesak

Verdal:

- Det ble etterspurt om det var muligheter for å søke om å sette opp bro enkelte steder i tilknytning til beitenæringen (utfordring å komme seg over flomstore elver i sausankingen). Nasjonalparkforvalteren viste til at det kan la seg gjøre ved å søke med bakgrunn i et dokumentert behov og eventuelt vise til at det har vært slike tilrettelegginger i området tidligere.

- Videre ble det etterspurt om muligheter til utvidelse av eksisterende seter for å kunne tilpasse dette til en endret eller utvidet drift. Hvilken grense har man å forholde seg til i den sammenheng? Vil være aktuelt å vise til et faktisk og reelt behov, og dette må behovprøves i en eventuell behandling av søknad. Det ble vist til at en eventuell bruksendring må behandles etter eget lovverk.
- Forbud mot oppsett av naust og utlegg av båt oppleves som problematisk i forbindelse med forvaltning av fiskevann. Dette bidrar til at det blir fisket for lite, spesielt i enkelte vann. Lavt uttak av fisk kan medføre «overbefolkning» i vannet, mys småfisk og en ødeleggelse av vannet.

Steinkjer:

- Tok opp problematikken rundt at det ligger/henger mange båter i området Skjækervatnet - hvordan stiller det seg med oppsett av naust? Båter som ligger/henger virker mer skjemmende enn godt utformede naust. Er det mulig å legge ut nye båter eller er det et poeng å legge til rette for enkelte naust med båtutleie for å redusere det totale antallet båter?

Snåsa:

- Etterspørres hvorfor antall båtutlegg ikke kan økes (ønskelig med mer fiske i enkelte områder).

Nordli og Sørli:

- Det ønskes at det blir mulig å øke antallet båtutlegg i verneområdene og at det innspillet tas med i sammenheng med revideringen!
- Ønskelig å tillate bygging av naust på enkelte steder hvor det er utplassert mange båter. Det pekes på at plassering av båtene i godt utformede naust vil være et mye mindre forstyrrende element i verneområdene enn båter i alle farger som ligger langs land.

Tema 3: Verdiskapning – Soneinndeling – Driftsplaner

1. Bør soneinndelingen brukssonene – vernesonene endres?

Snåsa:

- Flere påpeker at de ikke kjenner til innholdet i sonene, mens andre mener det tilsynelatende ser ut til å fungere etter hensikten.

Grong:

- Ønskelig å avsette enkelte geografiske områder (brukssoner) som tar utgangspunkt i bruken av området, hytter, fiske, jakt, friluftsliv etc. hvor det er samme problemstilling i flere områder.
- I vernesoner bør det være tillatelser på 1 år i forbindelse med motorferdsel, mens det i brukssonene bør åpnes for 4-årige tillatelser.

2. Lierne nasjonalpark har en driftsplanbasert forvaltning for næringsdrivende, fungerer dette etter hensikten?

Snåsa:

- Opplevs som en ytterligere byråkratisering, men det fungerer.

Sørli:

- Gis tilbakemelding på at den driftsplanbaserte forvaltningen fungerer godt.

3. Vi har innført bruken av driftsplaner som et verktøy for næringsdrivende, er dette en god måte for næringsdrivende for å få en helhetlig og langsiktig behandling?

Snåsa:

- Driftsplan er et greit verktøy

Sørli:

- Flere påpeker at de har mer tro på driftsplaner enn soneinndeling og at det virker fornuftig med en driftsbasert forvaltning.
- Driftsplanbasert forvaltninger er mere forutsigbart og langsiktig for de som driver næring i områder som er berørt av vernet.

4. Har verneområdene vært til hinder for verdiskapning? Konkret – hvilken?

Snåsa:

- Ny beiteæring? Har de anledning til å få beiterettigheter?
- Annet: bortfall av produktiv skog gir økonomiske problemer for veddrift (bortfall av inntektgrunnlag).
- Vegene sikrer adkomst til nasjonalpark og innfallsportene – savnes godtgjørelse for det.

Steinkjer:

- Temaet ble ikke gjennomgått på Steinkjer grunnet manglende tid.

Verdal:

- Temaet ble ikke gjennomgått på Verdal grunnet manglende tid.

Grong:

- Muligheter for oppsett av utleiehytter i verneområdene. Det vises til at Blåfjella-Skjækerfjella er en nasjonalpark hvor friluftsliv er en del av verneformålet, og at etablering av flere utleiehytter bør kunne tillates for å legge til rette for friluftsliv.

Tema 4: Beitenæring: Rein – Sau – Storfe

1. Hva er utfordringen for å utøve beitenæringene innenfor verneområdene?

Steinkjer:

- Rovdyrutfordringen

Snåsa:

- Målkonflikt ift. kanalisering av ferdsel, - ref. «10 på topp». Spesielt sårbare tider – reindriften spesielt utsatt.

Verdal:

- Den største utfordringen fremover blir å få utøve næringa etter tidens utvikling. Eksempelvis pekes det på at en er spent på utviklingen av droner og bruken av disse i nasjonalparken.
- Motorferdsel er utfordrende, begrensinger i antall turer ved utførelse av saltsteinkjøring/saltsteinlesere.
- Samarbeidet med grunneier er en utfordring mtp. å utøve beitenæringen.
- Opplevs at begrensninger på 15 m² på gjeterhytter er noe problematisk, spesielt i forbindelse med sankingen.

2. Reindriften har noen særrettigheter i både verneforskrift og forvaltningsplan. Er det OK?

Steinkjer:

- Ja

Snåsa:

- Ok!

Verdal:

- Ja, det er ingen innvendinger mot rettighetene til reindriften.

3. Reinbeitedistriktene har sitt «reintall», men det er ikke noe «sauetall».

a) Er det for mye rein, sau eller storfe i områdene?

Steinkjer:

- Ikke for mye rein, plass til mer sau og lite av storfehold i verneområdene i Steinkjer.

Snåsa:

- Nei, antallet truer ikke verneformålet.
- Det finnes også «sauetall» i statsallmenningen, rapport i forbindelse med organisert beitebruk. Fjellstyrene utvider/godkjenner dette.

Verdal:

- Det er ikke for mye sau og rein, storfe finnes ikke. Per i dag finnes det ingen fare for overbeiting da sauetalet er redusert noe.

b) Hvis det totale beitetrykket fører til overbeiting. Hvordan skal vi håndtere det?

Steinkjer:

- Lite aktuell problemstilling med beitetrykk, det er heller for lite beiting. Klimaendringer øker faren for gjengroing.

Snåsa:

- Ca. likt reintall med tidspunkt for etablering av parken, mindre sau -> mindre beitetrykk. Problemet er heller fare for økt gjengroing.

Verdal:

- Innledningsvis ble temaet diskutert da det er et ønske om å fortsette utviklingen av sau-næringen i kommunen. Ingenting som begrenser antall dyr på beite per i dag og det er liten fare for overbeiting. Større utfordringer at næringen begrenses av rovdyr.
- Beitegransking ønskelig ved eventuell utvidelse av antall sau på beitet?

4. Har vi de rette brukssonene i forhold til beitenæringen?

Steinkjer:

- Ingen innspill notert.

Snåsa:

- Ser ikke at det under brukssonene er beskrevet noe om beiting, må sjekkes med aktive brukere om eventuelle problemer i grensesonene.

Verdal:

- Brukssonene er til å leve med, men område B1 bør utvides etter beiteområdet (motorferdsel, sanketrøer og saltsteinsplasser).

Tema 5: Besøksforvaltning og -strategi

1. Ønsker vi å legge til rette for flere folk inne i verneområdene?

Steinkjer:

- Ett av formålene er friluftsliv, - kanalisering nødvendig. God erfaring med svillestien som ender i et turmål (midtpunktet). Flere ønskes på disse kanaliserte områdene – unngår sårbare områder. Legge mer til rette på allerede tilrettelagte steder!
- Ønske om ytterligere kanalisering av ferdsel mot midtpunktet. Ønsker om en utleiehytte i det området, men kanskje vanskelig i forhold til å unngå forstyrrelser for reindrifta – et moment i besøksstrategi/kanalisering av ferdsel.

Snåsa:

- Legg heller til rette for aktivitet i områder som ikke er vernet – mye folk kan påvirke verneformålet negativt. Ikke ønskelig med økt motorisert ferdsel.
- Enkle tiltak med bruer, klopper, nett osv. i områder som ikke er i konflikt med beitenæringene – informasjon om områder og perioder der man skal ta ekstra hensyn.
- Utvikle turtips – folk vil ha et mål.
- Etterspør hva definisjonen «enkelt og tradisjonelt friluftsliv» innebærer.

Sørli:

- Generelt ønskes det å legge til rette for økt besøk inn i verneområdene, men det er ikke nødvendigvis ønskelig at det legges til rette for økt besøk «alle steder». Enkelte ønsker ikke at der skal legges til rette for økt besøk i verneområdene.

2. I Nord-Trøndelag har vi hatt en restriktiv holdning til merking av stier, bør vi endre denne praksis slik at fjellområdene blir mer tilgjengelig for folk flest?

Steinkjer:

- Ikke nødvendig å merke i de indre, eksklusive områdene. En kvalitet å gå på fjelltur i «indrefiletene», men ønskelig med merking inn til høykvalitetsområdene.

Snåsa:

- Det bør merkes der det oppnås enighet med næringsinteressene og verneinteressene om hvor trafikken kan kanaliseres.
- Gjennom å tilrettelegge styrer man trafikken, f.eks. til «tryggere» turmål – tilrettelegge der det er et problem med ferdselsskader.
- De som ikke ønsker stier kan veie å gå en annen vei.

Sørli:

- Enkelte mener at den restriktive holdningen til merking bør opprettholdes, mens andre mener at enkel merking på utvalgte steder er ok!

3. Skal nasjonalparkforvaltningen fortsette tilrettelegging av etablerte stier med bruer, klopper og steinlegging?

Steinkjer:

- Ja, i innfallsområdene, kanalisering krever tilrettelegging.

Snåsa:

- Det ønskes en fortsatt tilrettelegging forutsatt at det er enighet med næringsinteressene.
- Det ønskes ikke tilrettelegging i de indre områdene av parken -> heller i utkantene.

Sørli:

- Det er ønskelig at tilretteleggingen fortsetter på de etablerte stiene. s

4. Hvilke områder bør skjermes? Hvilke «nye» stier bør merkes?

Steinkjer:

- Reservater, viktigste reindriftsområdene, «indrefileten» av nasjonalparken. Ingen forslag til merking av nye stier, ønsker heller en merking av de eksisterende.

Snåsa:

- Områder med viktige nærings- og verneinteresser bør skjermes. Ekstra sårbare områder og kalvings-områder må skjermes.

5. Hvilken type organisert ferdsel bør det søkes dispensasjon for?

Steinkjer:

- Ved regelmessighet og organisert ferdsel i næringssammenheng.

Snåsa:

- Kommersiell virksomhet bør kreve søknad.

- Ferdsel som kan skade naturmiljøet og det som skader næringsinteressene bør være søknadspliktig.

Verdal:

- Tema ble berørt i fellesskap innledningsvis i forbindelse med organisert ferdsel. Nasjonalparkforvalteren viste til kommende endring i verneforskriftene for verneområdene i Norge, hvor det er ønskelig å fjerne forskjellen mellom kommersiell ferdsel og privat ferdsel. Fremover vil det vurderes ut fra hvordan ferdselen kan påvirke verneverdiene. Temaet ble ikke behandlet videre på møtet i Verdalen.

6. Skal vi søke om å bli registrert som dark sky park/geo-park?

Steinkjer:

- «Ska itj stå på oss»!

Snåsa:

- Ja, men det bør bestemmes lokalt etter hva innbyggerne ønsker?

Sørli:

- Det er ingen innvendinger mot å registrere områdene som dark sky- og geopark.

7. Skal sykling være tillatt over alt, slik det er foreslått?

Steinkjer:

- Nei, ikke overalt.

Snåsa:

- Nei, det vil skape økt aktivitet langt inn i parken. Hvis det skal åpnes må det kanaliseres dit det ikke skader naturmiljø og næring. Eksempelvis til egne stier/godt brukte stier, eventuelt at det benyttes geonett.

Sørli:

- Full enighet om at sykling ikke skal være tillatt over alt.

8. Har verneområdene noe verdiskapningspotensiale?

Steinkjer:

- Ja!

Snåsa:

- Ja, eksempelvis i forbindelse med utnyttelse av beiteressurser, jakt, fiske, naturopplevelser generelt som kan kanaliseres dit man ønsker.
- Nasjonalparken kan brukes som markedsføring for aktører som driver utenfor verneområdene.
- Stort potensiale for lokale guiders kunnskap – øke interessen og tryggheten for turistene.

Sørli:

- Verneområdene har et verdiskapningspotensiale og det ønskes tilrettelagt for dette, eksempelvis rundt organisert ferdsel, turisme og guiding.

Ytterligere innspill og spørsmål

Steinkjer:

- Etterspør mer informasjonsmaterieil (på nett, fysisk og langs vei etc). Ses i sammenheng med ny informasjonsstrategi.
- Koble reiselivet opp mot eksisterende tilbud i de ulike områdene. Ønskelig med informasjonstavle på reiselivsinfoen. Informasjonen på innfallspunktet bør også være på sørsamisk!
- Det etterspørres bedre informasjon omkring det som foregår i verneområdene eksempelvis «10 på topp» og andre organiserte turer etc. Hvilken aktør har ansvaret for informasjon i den forbindelse? Kommunikasjon mellom de involverte arrangørene og interessenter bør bli bedre. Viktig at reindriften blir tatt med i planleggingen av slike «10 på topp» turer (bør arrangeres et samråd i forkant for å diskutere dette?).
- Reindriften peker på at de er noe usynlig, vil involveres i utarbeidelsen av informasjon om tilstedeværelsen av den samiske næringen.
- Visit-Innherred pekte på at push-meldinger kan være en fin måte å informere besøkende på. Push-meldinger er informasjon som automatisk kommer opp på smart-telefoner når man beveger seg inn i spesifikke områder (krever telefondekning).

Snåsa:

Hvor stort er omfanget av planlagt tjenestekjøp mellom SNO og det lokale fjellstyret i Snåsa for 2017?

- Omfanget i Snåsa er ikke planlagt enda, budsjettene er ikke satt for året. Anslagsvis 400.000 – 500.000 for 2016.

Hvordan finansieres tiltakene i tiltaksplanen for nasjonalparken?

- Det meldes inn behov via bestillingsdialogen og budsjettet fordeles mellom tiltakene som er meldt inn. Ønskelig at eierkommuner er aktive og melder inn de signaler de oppfatter blant brukerne av verneområdene.
- Innspill på at viktig informasjon til publikum kan synliggjøres på broene i verneområdene. Disse fungerer som knutepunkt for ferdselen som foregår i parkområdene.
- Ønskes en tettere dialog med fylkeskommunen angående kulturminner og vurdering av dette i behandling av enkeltsaker.

- Ønskelig med en ytterligere delegering av myndighet til parkforvalteren i kurante saker. Det bør være flerårige tillatelser på tvers av ulike politiske perioder. For stor del av arbeidet må gjennom styret per i dag og dette bør tas med i vurderingen når forvaltningsplanene skal revideres.
- Det pekes på at det er en del behandling av unntakssaker (§48), ofte i forbindelse med helikoptertillatelse, eksempelvis til oppussing av hytter. En gjennomgang/vurdering av disse sakene må gjøres for å se om de bør legge premisser for hva man ønsker å innlemme i revideringen av forvaltningsplanene.
- Førrige styre leverte en rapport i forbindelse med hvilken praksis som er benyttet i forvaltningen i løpet av gjeldende periode – rapporten bes oversendt til de oppmøtte.

Verdal:

- Ordføreren viste til at det foregår stor verdiskapning i verneområdene i Verdal og at dette er økende. Beitenæringen er i vekst og det er sterke friluft- og næringsinteresser i verneområdene.
- Grensesnittet i forvaltningsplanen kan utfordres og gjennom lokal forvaltning er det mulighet til å påvirke dette i forbindelse med revideringen av forvaltningsplanene.
- En særegenhet i Verdalen at det kun er en eier innenfor parken og de er en stor eier. Samarbeidet mellom forvaltningen og grunneier. Begrensninger i og med at det er uenigheter mellom grunneier og «bruksberettiget». Mindre grad av tilrettelegging og utvikling i Verdalen i forhold til hva som kan være mulig pga. denne uenigheten.
- Politikerne i Verdalen trekker seg tilbake under innspillene for å unngå at aktører som skal behandle forvaltningsplanen ikke blir tatt med under utarbeidelsen av forslag og innspill.

Grong:

- Mulighetene til verdiskapning i tilknytning til nasjonalparkene er store, spesielt i reiselivssammenheng - en rapport fra Visit-Norway viser til at de søkeordene som genererer mest trafikk til Namdalen via nett er nettopp Blåfjella-Skjækerfjella og Lierne nasjonalparker.

- Turistforeningens rolle i forhold til samarbeid med Lierne Nasjonalparksenter – Lillian viste til at turistforeningen sitter i rådgivende utvalg og at de blant annet skal involveres i arbeidet med besøksforvaltningen. Har søkt om merking av stier i parken.
- Diskuterte raskt omkring utfordringene med villcamping i verneområdene og hvordan det er diskutert i nasjonalparkstyret. Per i dag er ikke det et stort problem i våre verneområder, men på sikt kan dette utvikle seg. Styret ønsker å følge utviklingen og avvente eventuelle tiltak. Størst utfordring blir det
- 17. mars kommer det forslag til forskriftsendring for verneområdene i forhold til sykling i verneområdene som blir lagt ut på høring. Organisert ferdsel er også under vurdering for endring.
- Enkelte flere punkter enn skogsdrift som ikke er lov eller veldig restriktivt – veibygging, oppsett av nye hytter, droner og el-sykler. Skogsdriften er erstattet og på ett vis kjøpt ut.
- Grongtur – inn til nasjonalparkgrense. Plassering av nasjonalparkbautaen i Grong kommune.

Nordli:

- Det er ønskelig med en endelig endring i forbindelse med hvilke kjøretøy som kan benyttes for utkjøring av felt storvilt i verneområdene. I nåværende forvaltningsplan er det spesifisert at det skal være beltegående kjøretøy («jernhest») – dette bør endres til å også gjelde 6-hjuling og andre beltegående kjøretøy (4-hjuling med belter).

Nasjonalparkforvalteren orienterte om at bruk av alternative kjøretøy er forsøkt enkelte steder med godt resultat.

- Det etterspørres hvor stort handlingsrom nasjonalparkstyret har i forhold til å påvirke det som kan tillates i verneområdene, spesielt i forbindelse med revideringen av forvaltningsplanene. Er det et reelt handlingsrom eller er dette sterkt begrenset av lover og forskrifter?

Nasjonalparkforvalteren orienterte om handlingsrommet som kan utøves med bakgrunn i verneforskriften og hva som kan tillates i forhold til en søknad med bakgrunn i forvaltningsplanen. Videre ble det vist til at lokal forvaltning med et politisk oppnevnt styre har økt muligheten for et lokalt handlingsrom. Nasjonalparkstyret utarbeider forvaltningsplanene, men de skal endelig godkjennes av Miljødirektoratet.

- Det etterspørres om verneforskriften noen gang tas opp til vurdering og om det er muligheter for endringer i denne?

Nasjonalparkforvalteren orienterte om at det har vært klare signaler på at selve verneforskriften på generelt grunnlag ikke vil være aktuell å endre, men at det i enkelte tilfeller gjennomføres (eksempelvis med den nasjonale endringen som er varslet i forbindelse med tillatelse til sykling i verneområdene).

- I forbindelse med verneprosessen fikk flere avslag på driftsplaner som de ønsket godkjent. I ettertid har man gått over til driftsplanbasert forvaltning i Lierne nasjonalpark og mange har fått sine driftsplaner godkjent. Hva har ført til denne endringen?

Nasjonalparkforvalteren orientere om at det delvis kan være på grunn av endring fra sentral til lokal forvaltning slik at nasjonalparkstyret har en positiv påvirkning på dette. Videre har man etter hvert fått en praksis på området som gjør det enklere å finne frem til løsninger på driftsplaner som kan godkjennes.

- Det etterlyses bedre informasjon omkring forskningen som foregår i verneområdene og informasjon om hva som vil være den lokale nytteverdien i forhold til dette.